

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010099
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8723010099.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.02.2026, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o osvedčení, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/10/2023 zo dňa 02.12.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť ods. A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, s použitím § 419 ods. 1 Tr. poriadku, súd vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/X, C., sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. k. 5T/10/2023-167 zo dňa 09.02.2023, právoplatný dňa 08.08.2023, v trvaní 6 (šesť) mesiacov vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zákona, s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, odsúdeného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podala obhajkyňa odsúdeného na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnila. Uviedla, že pokiaľ ide o plnenie povinnosti, ktorá je uložená súdom a ktorú má odsúdený plniť počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, musí súd vychádzať zo znenia ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona, ktoré stanovuje, že na osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia je potrebné, aby odsúdený plnil (teda nie splnil) povinnosti uložené odsúdenému v skúšobnej dobe súdom, t. j. na vyslovenie osvedčenia nie je nevyhnutne nutné, aby pri každom type uloženej povinnosti musel odsúdený každú povinnosť aj úplne splniť už v skúšobnej dobe. Záleží na tom, aká povinnosť je odsúdenému uložená a čo je jej účelom (cieľom). Následne poukázala na uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 17.12.2024, sp. zn. 3Tos/254/2024, uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 15.10.2024, sp. zn. 6Tos/92/2024, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 04.07.2023 sp. zn. 5Tos/83/2023. Uviedla, že odsúdený si svoju povinnosť uhradiť zameškané výživné čiastočne splnil, preto mala za to, že tak, ako sa uvádza aj v spomínaných rozhodnutiach ide o okolnosť, na ktorú súd má prihliadať, a nie je možné ustáliť, že ak nedošlo k úhrade celej čiastky dlžného výživného podmienka pre vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, nebola naplnená. Poukázala na to, že pri zisťovaní príjmových a majetkových pomerov boli predložené okrem iného aj: podanie Exekútorského úradu Bratislava, súdny exekútor E. F. E., súdny exekútor v exekučnom konaní G. XXX G. XXX/XX; ktorý uviedol, že súdny exekútor nezistil žiadny majetok, ktorý bolo možné zexekvovať a uspokojiť tým výživné čo i len čiastočne. Ďalej podania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, v zmysle ktorých osoba A. B., nebol a nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je, ani nebol poberateľom štátnych sociálnych dávok, pomoci v hmotnej núdzi ani ostatného sociálneho zabezpečenia poskytnutého Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Verejné zasadnutie

bolo vykonané v jeho neprítomnosti ako odsúdeného, keďže mu nebolo možné doručiť predvolanie. Súd nezistil dôvody, pre ktoré sa na adrese trvalého bydliska nezdržiava. Nebolo vykonané žiadne dokazovanie na zistenie príjmov, výdavkov a majetkových pomerov odsúdeného, nebol zistený skutkový stav ohľadom zdravotného stavu, či je po zdravotnej stránke schopný zabezpečiť si príjem, ani iných okolností, či vôbec nejaký majetok má, či o majetok neprišiel. V konaní nebolo preukázané, že by uhradil iné výdavky, alebo že by vedel zabezpečiť príjem, z ktorého by dlžné výživné uhradil, nebolo preukázané, že bolo v jeho možnostiach a schopnostiach uhradiť dlžné výživné a nedopustil sa žiadneho konania, za ktoré by bol právoplatne odsúdený. Mala za to, že odsúdený splnil podmienky pre vydanie rozhodnutia o tom, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil. Navrhla, aby odvolací súd vyslovil, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil a aby uložil okresnému súdu vo veci znova konať a rozhodnúť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné a dostatočne odôvodnené. Odsúdený uhradil na dlžnom výživnom iba sumu 100,- eur, pričom bežné výživné doposiaľ neplatil napriek tomu, že o svojej vyživovacej povinnosti mal vedomosť. Poukázal na to, že sa zdržiava na neznámom mieste, a preto nie je reálna požiadavka obhajkyne na zisťovanie skutočných možností a schopností odsúdeného na uhrádzanie dlžného výživného, pretože mal možnosť zaevidovať sa na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v prípade, že si sám nevedel nájsť zamestnanie. Sťažnosť obhajkyne navrhol zamietnuť ako nedôvodnú.

Krajský súd konštatuje, že pri posudzovaní základnej otázky, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, si okresný súd zadovážil všetky potrebné podklady, tieto vyhodnotil individuálne i v ich vzájomných súvislostiach v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom dospel k správne mu záveru o tom, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto musí uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov vykonať.

Prvostupňový súd v predmetnej veci správne zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/10/2023 zo dňa 09.02.2023, právoplatným dňom 08.08.2023 bol A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 16 mesiacov, spolu s povinnosťou zaplatiť matke dieťaťa H. D. dlžné výživné vo výške 2 100,- eur.

Keďže podľa § 50 ods. 1, veta druhá Tr. zákona skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, tak skúšobná doba podmiennečného odsúdenia odsúdenému plynula do 08.12.2025.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na to, že pri rozhodovaní všeobecného súdu o tom, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, môže súd vychádzať iba z okolností, ktoré nastali počas skúšobnej doby. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmiennečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom alebo nevyhovel uloženým podmienkam. Riadny život nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 407/2019 z 15. októbra 2019)

Po oboznámení sa s obsahom spisu sťažnostný súd zistil, že z odpovede na žiadosť ÚPSVaR Bratislava vyplýva, že odsúdený doposiaľ nie je a ani nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je a ani nebol žiadateľom, ani poberateľom štátnych sociálnych dávok pomoci v hmotnej núdzi ani ostatného sociálneho zabezpečenia.

Z odpovede mestskej časti Bratislava-Petržalka k osobe odsúdeného vyplýva, že A. B. má evidovaný trvalý pobyt v mestskej časti Bratislava-Petržalka, proti odsúdenému nebolo vedené konanie o priestupku ani iné konanie, ktoré by prejednávala mestská časť Bratislava-Petržalka.

Zo správy OR PZ Bratislava V, odboru kriminálnej polície, vyplýva, že aj po 08.08.2023 boli voči odsúdenému vedené trestné stíhania, pričom išlo o trestné stíhania pre prečiny podvodu, prečin sprenevery a prečin zanedbania povinnej výživy a trestné stíhania boli prerušené vzhľadom na neprítomnosť odsúdeného, v jednom prípade bolo trestné stíhanie zastavené, keďže skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie alebo vec bola odovzdaná príslušnému orgánu na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu a v jednom prípade bolo rozhodnuté o odmietnutí veci.

Zo správy súdneho exekútora vyplýva, že súdny exekútor nezistil žiadny majetok odsúdeného, ktorý by bolo možné zaezekvovať a uspokojiť tým výživné, čo i len čiastočne.

Z odpisu z registra trestov odsúdeného vyplýva päť záznamov, posledným záznamom je odsúdenie v predmetnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 5T/10/2023, a teda odsúdený počas skúšobnej doby nebol právoplatne odsúdený za ďalší úmyselný alebo nedbanlivostný trestný čin.

Z Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že odsúdený sa počas skúšobnej doby dopustil jedného priestupku proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v spojení s § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, za čo mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 20,- eur.

Z vyjadrenia matky H. D. vyplýva, že odsúdený si vo vzťahu k matke dieťaťa nespĺnil svoju povinnosť a nezaplatil jej dlh na výživnom vo výške 2 100,- eur na maloleté dieťa, odsúdený uhradil len 100,- eur dňa 15.04.2024 a odvtedy k žiadnej úhrade výživného nedošlo.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona možno vysloviť, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil len vtedy, ak v jej priebehu viedol riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Berúc do úvahy doposiaľ uvedené skutočnosti vo svojom súhrne aj podľa názoru krajského súdu okresný súd správne a dôvodne zdôraznil, že odsúdený v jej priebehu nevedol riadny život, nakoľko mal vedomosť o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému synovi aj o jej výške, keďže v prípravnom konaní bol vo veci vypočutý, trestný rozkaz mu bol doručený, povinnosť platiť výživné mu vyplývala aj zo Zákona o rodine, pričom túto povinnosť si nielen vo vzťahu k dlžnému výživnému odsúdený neplnil, ale počas skúšobnej doby neplatil ani bežné výživné.

Na prevýchovu odsúdeného už bolo v minulosti pôsobené tým, že mu bola daná možnosť prevýchovy uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom v predmetnom prípade. V priebehu skúšobnej doby sa však neosvedčil a z vyššie uvedeného je zrejmé, že viesť riadny život sa mu nepodarilo ani pod hrozbou premeny podmieneného trestu, nakoľko si nespĺnil povinnosť uloženú mu vyššie uvedeným trestným rozkazom, a to zaplatiť matke dieťaťa H. D. dlžné výživné vo výške 2 100,- eur, pričom neplatil ani bežné výživné, okrem platby vo výške 100,- eur.

Podľa názoru sťažnostného súdu neplnenie si zákonnej vyživovacej povinnosti je už sama o sebe dôvodom pre záver, že pôvodne uložený podmienený trest je nevyhnuté (najmä s poukazom na individuálnu a generálnu funkciu trestu) vykonať, pretože zjavne takýto skôr uložený podmienený trest na odsúdeného nemal náležitý účinok a nevedol k náprave protiprávneho stavu, ktorý odsúdený udržiaval. Týmto riadnym neplnením si povinností uložených mu súdom aj podľa názoru sťažnostného

súdu odsúdený jednoznačne nevyhovел zákonnej podmienke vedenia riadneho života v skúšobnej dobe, čo zakladá dôvod na záver o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Je potrebné ešte zvýrazniť, že odsúdený v minulosti bol riadne súdne trestaný, čiže bolo voči nemu pôsobené sankciami trestného práva, no najmä aj v súčasnosti sú voči nemu vedené trestné stíhania (o.i. pre majetkovú trestnú činnosť), ktoré pre jeho neprítomnosť museli byť OČTK prerušené. Inak povedané odsúdený vediac, že si má plniť vyživovaciu povinnosť, najmä vo vzťahu k dlžnému výživnému tak túto povinnosť si nespĺnil, neplní a v súčasnosti je zrejmé, že nie je ani známy jeho terajší pobyt, čo zjavne nesvedčí o jeho úprimnej snahe si vyživovaciu povinnosť splniť. S poškodenou no ani s OČTK nekomunikuje a je zjavne nezastihnuteľný, za sledované obdobie nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani podľa správy Sociálnej poisťovne nebol riadne zamestnaný. Všetky tieto skutočnosti len osvedčujú záver o jeho snahe vyhnúť sa splneniu si vyživovacej povinnosti, a teda povinnosti, ktorá mu bola uložená v rámci plynutia skúšobnej doby a je podstatnou pre hodnotenie jeho riadneho spôsobu života v sledovanom období plynutia skúšobnej doby.

Nakoľko len hrozba výkonu trestu odňatia slobody nespĺnila účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, súd prvého stupňa rozhodol správne, odôvodnene a v súlade so zákonom.

Správne je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, teda o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, avšak úlohou okresného súdu bude v zmysle § 60 Tr. poriadku vykonať opravu zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 02.12.2025, ako aj v zmysle § 174 v spojení s § 180 Tr. poriadku vykonať opravu písomného vyhotovenia uznesenia, nakoľko došlo k písárskej chybe alebo zrejmej nesprávnosti, keďže správne malo byť použité ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zákona a nie § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku, nakoľko z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v prejednávanej trestnej veci vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Krajský súd ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo nezistil žiadne procesné pochybenia, ktoré by mali odôvodňovať zrušenie napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.